

"Euroopan unionin talouspoliittisia ohjeet ja suoranaiset määräykset merkitsevät pakkoa julkisen talouden supistamiseen ja kaiken kaupallistamiseen ja kilpailuttamiseen."

Juhani Lilja, sivu 6

"EY-tuomoistuin päätti kaapata rangaistusvaltaa unionille, eikä jäsenmaiden enemmistöllä ollut paikkaa, mihin siitä valittaa."

Esko Seppänen, sivu 5

VAIHTOEHTO

EUROPE

3-4/2010

Mitäköhän Brysselin pukki tuo tänä vuonna irlantilaisille ja kreikkalaisille?

P Ä Ä K I R J O I T U S

Euroopan ajopuusta liittovaltion uppotukiksi?

1900-luvun kansallista identiteettiämme ja historiallista rooliamme on luonnehdittu ajopuun ajelehtimisellä suurvaltojen välisissä myrskyisissä ja karikkoisissa uomissa. Tällä selitysmallilla pestiin pois syyllistymistä toisen maailmansodan akselivaltioiden valloitussootaan.

Demokraattisen käänteän jälkeisen Paasikiven-Kekkonen realistisen ulkopoliittikan leimaaminen suomettumisen iskusanalla pyrkii mustamaalaamaan edelleenkin aitoa rauhantahtoista ja sotilasliittojen ulkopuolelle tietoisesti jättäytyvän sovittelijan osaa, joka itsenäisellä Suomella nyt 2000-luvulla pitäisikin olla.

Vientiteollisuuden taloudellisilla intresseillä perusteltiin 1917 syntyneen Suomen sotilasjohdon tukekaa "Karjalan metsien takaisinvaltausta", kuten myös jatkosodan aikaista hyökkäystä "vanhan rajan" ylitse kohti Uralia. Samoilla perusteilla poliittinen eliittimme perusteli myös täysjäsenyyttä Euroopan unionissa ja nyttemmin luopumista kansallisesta päätösvallasta Lissabonin sopimusta hyväksyttäessä.

1990-luvun laman "ainoan vaihtoehdon" politiikan valinnat julkisen talouden alasajossa merkitsivät aiempina vuosikymmeninä rakennetun pohjoismaisen hyvinvointivaltion nopeata ja tietoista alasajoa. Tämä on toteutettu uusliberalistisen talouspolitiikan linjalta syventämällä tulonjakoeroja, verotuksen progressiota heikentämällä, kuntien lakisääteisten palvelujen markkinoistamisella, valtion ja kuntien omaisuuden yksityistämällä ja suorastaan kansalaisten perustuslaillisten oikeuksien polkemisella. EU:n "köyhyyden ja syrjinnän vastainen teemavuosi" on ollut tyhjiä puheita ja ihmisten nöyryyttämistä.

Ja kaikkea tätä on perusteltu jälleen "ainoana vaihtoehdona" EU:n direktiiveillä, EMU-kriteereillä ja nyt Euro-alueen romahduksen uhatessa Kreikan, Irlannin, Portugalin ja mahdollisesti Espanjan ja Italian pelastamisen "solidaarisuus"-mielikuvilla. Suomen valtion budjetin alijäämää kasvatetaan taloushuijarimaille annettavien lanoin, joiden takuista tai takaisinmaksuista ei ole mitään tietoa.

Onko tämä Kivininimen-Kataisen talouspoliittinen linja toistoa 1990-luvun Ahon-Viinasen pankkituella, jolloin keinottelu maksatettiin kansaa kurjistamalla? Menettelytapa on varsin analoginen ja merkitsee finanssihuujareiden tappioiden maksattamista lamaan syyttömillä. Samaan analogiseen sarjaan kuuluu pelottelun Venäjällä, rauhanturvaamisen muuttaminen USA:n ja Naton sotilaallisiksi tukitoimiksi.

Tällainen militaristinen ja kansalaisten perusoikeuksia polkeva konsensuspolitiikka tekee itsenäisestä Suomesta varsin pikaisesti Euroopan liittovaltion koillisen halkovajan tai vähintäänkin uppotukin, jota ei paranna brandityöryhmän sadan kysymyksen mielikuvamarkkinointi vaan konkreettinen käänne työpaikkojen, hyvinvointipalvelujen ja demokratian lisäämiseksi. Kaamoksen jälkeen lumisten kenttien ylle nousee jälleen keväinen aurinko ja muutoksen mahdollisuus.

Rauhan joulua ja hyvää uutta vuotta 2011

Olli Salin

KUVA: TOIVO KOIVISTO

Ay-väen rauhanpäivät Turussa 8.-9.1.2011

Ensi vuonna Ay-väen rauhanpäivät järjestetään Mauno Koivisto -keskuksesta Turussa 8.-9.1.2011. Päiville odotetaan edellisvuosien tapaan 150:tä osallistujaa eri puolilta Suomea.

Lauantaina 8.1 ensimmäisessä paneelissa pohditaan, toteutuuko yhdenvertaisuus muualta tulleiden työntekijöiden ja yritysten työpaikoilla. Keskustelemassa ovat kansanedustaja **Jyrki Yrttiaho** ja tutkija **Anna Kontula**, ja paneelin vetää SAK:n paikallisjärjestön puheenjohtaja **Hannu Seppinen**.

Lauantain toisessa paneelissa paneudutaan päätöksiin ja epävarmuuden lisääntymiseen työelämässä. Mukana muun muassa Kelan tutkimusprofessori **Heikki Hiilamo**. Lisäksi iltapäivällä on tarjolla neljä eri työryhmää, joissa käsitellään muun muassa alkavan vuoden sosiaalisia kysymyksiä, Lounais-Afrikan tilannetta ja Venäjän ay-liikkeen tilaa.

Lauantaina solidaarisuussillanvieton jälkeen ollaan sunnuntaina reippaina tekemään kulttuurikierron kaupungilla. Tämän jälkeen Työpaikkojen rauhantoimikunta pitää vuosikokousta. Ohjelma jatkuu työ-

ryhmien purulla ja Pietarin vieraiden tervehdyksellä. Iltapäivällä ennen Rauhantyöpaikka-palkinnon luovutusta on tarjolla vielä rauhanaiheinen paneeli.

Pelimanniyhtye Möttöläiset esiintyy Rauhanpäivillä, sekä esillä on näytelyitä.

Täydennykset, ilmoittautumiset ja muu rauhanpäiviin liittyvä löytyy netistä: www.rauhanpuolustajat.fi

M A T E R I A A L I A

VEU:n toimistolta voi hakea tai tilata lehtiä ja pamfletteja:

EU:n militarisoinnin päiväkirja
EU:n perustuslain valmistelun historia
Näin jatkuu EU:n militarisointi

VEU:n nettisivuilta löytyy tulostettavia versioita myös sosiaalisesta alasajosta.

Vaihtoehto EU:lle-lehti

Päätoimittaja: Olli Salin • Julkaisija: Vaihtoehto EU:lle Tiedotuskeskus ry - VEU • Postiosoite: Mäkelänkatu 15, 00550 Helsinki • Puhelin: (09) 682 3422 • Sähköposti: veu@co.inet.fi • Pankki: Sampo 800015-926663 • Taitto: Asmo Koste • Paino: Satakunnan painotuote

EU tukee Afrikan viimeisen siirtomaan riistämistä

Länsi-Sahara on nimensä mukaisesti Saharan länsiosassa sijaitseva aavikkovaltio, jossa on asukkaita alle puoli miljoonaa ja kooltaan se on lähes Suomen kokoinen. Vuosina 1884–1975 alue oli Espanjan siirtomaa, joka tunnettiin nimellä Espanjalainen Sahara. Kansainvälinen painostus kolonisaation lopettamiseksi lopulta sai Espanjan vetäytymään. Naapurimaat Marokko ja Mauritania kuitenkin valloittivat alueen ja jakoivat sen keskenään. Mauritania vetäytyi vuonna 1979, minkä jälkeen Marokko on hallinnut Länsi-Saharaa yksin. Vuonna 1976 Länsi-Sahara julistautui itsenäiseksi Saharan demokraattiseksi arabitasavallaksi. Marokon miehitys Länsi-Saharassa on jatkunut jo yli 30 vuotta.

Muuri ja piikkilankaa

Länsi-Saharan miehityksellä alueilla vallitsee käytännössä poikkeustila. Marokko on ympäröinyt alueen lähes 2500 km miinoitetulla hiekkaja piikkilankamuurilla, jota vartioi 160 000 sotilasta. Muuri on suurimpia ja vaietumpia sotilaallisia linnoituksia maailmassa. Piikkilankaa muurin varrella on 20 000 km ja muurin eteen on kylvetty miinakenttä. Muurissa on viiden kilometrin välein vartioasemia, joiden takaa löytyy panssari-vaunuja, tutka-asemia sekä tykistöä. Tämän miehitysmuurin ylläpitäminen maksaa Marokolle 1,5 – 2 miljoonaa euroa päivässä!

Marokko pidättää ja kieltää ihmisoikeusakti-

veja, he kokevat seksuaalista väkivaltaa ja heitä "katoaa". Tuhansia nuoria on pakosiirretty "marokkolaistettavaksi" Marokkoon. Marokon viranomaiset eivät päästä alueelle puolueettomia tarkkailijoita tai toimittajia.

Kymmenet tuhannet länsisaharalaiset, **sahrawit**, ovat asuneet pakolaisleirillä Algerian hiekka-aavikolla jo lähes 35 vuotta. Marokko on siirtänyt Länsi-Saharaan 400 000 marokkolaista siirtolaista, joista puolet on sotilaita.

Kiista luonnonvaroista

Länsi-Saharan ja Marokon välisessä kiistassa on kyse rahasta ja luonnonvarojen hallinnasta. Länsi-Saharalla on rikkaiden kalavesien lisäksi laajat fosfaattivarannot sekä rautamalmiesiintymiä. Fosfaatin louhintaa ja jalostusta tehostamalla Länsi-Saharalla olisi mahdollisuus taata kansalaisilleen korkea elintaso, mutta nyt varat fosfaateista menevät Marokolle ja ylikansallisille yhtiöille.

Lisäksi suuryritykset etsivät öljyä ja maakaasua Länsi-Saharan aluevesiltä. Länsimaiden taloudelliset intressit alueella ovatkin kriisin pitkittymisen ja YK:n voimattomuuden syitä.

Yhteensä 80 maata maailmassa on tunnustanut Länsi-Saharan valtion, Saharan demokraattisen arabitasavallan, mutta joukossa ei ole vielä yhtään EU-maata. Haagin kansainvälinen tuomioistuin ja lukuisat YK:n turvallisuusneuvoston pää-

töslauselmat ovat vahvistaneet, että länsisaharalaisilla on itsemääräämisoikeus – oikeus päättää alueen tulevaisuudesta ja omasta kohtalostaan.

Tästä huolimatta:

- Marokon hallitus käyttää ulkomaisten yhtiöiden ja hallitusten kanssa häikäilemättömästi hyväkseen Länsi-Saharan luonnonvaroja

- EU maksaa Marokon hallitukselle vuosittain miljoonia euroja jotta EU alukset saisivat kalastaa Länsi-Saharan aluevesillä (neljän vuoden sopimuksesta maksuja kaikkiaan 144 miljoonaa euroa).

- Ulkomaiset yhtiöt etsivät Marokon kanssa öljyä Länsi-Saharan rannikolta.

- Suomalainen Wärtsilä on toimittanut Dakhlan kaupunkiin 16 megawatin dieselvoimalan, ja on näin osaltaan ollut mukana tukemassa Länsi-Saharan miehitystä

Lisäksi samaan aikaan Euroopan unioni myöntää Marokolle miljoonia euroja vuosittain Gibraltarin salmen siirtolaisvirran hillitsemiseksi.

Lisäksi Marokko saa huomattavaa taloudellista, poliittista ja sotilaallista tukea Ranskalta ja Yhdysvalloilta.

Kaikki tämä loukkaa kansainvälistä oikeutta sekä saharawikansan tahtoa ja toiveita.

Toteutumaton kansanäänestyspäätös

Vuonna 1991 YK aloitti toimet kansanäänestyksen saamiseksi. Kansanään-

tyksen vaihtoehtoina olivat Länsi-Saharan täysi itsenäisyys tai Marokkoon liittyminen. Myös Haagin kansainvälinen tuomioistuin on todennut ettei Marokolla ole väittämänsä historiallista oikeutta Länsi-Saharan alueeseen. Kansanäänestys on kuitenkin edelleen järjestämättä. Eikä kansainvälinen yhteisö ole asettanut Marokolle pakotteita sen toteuttamiseksi. Painetta kansanäänestysvaatimuksille ei näy senkään tähden, että monet EU-maat hyötyvät miehityksestä käymällä kauppaa Länsi-Saharan luonnonvaroista Marokon kanssa.

Vuonna 2006 solmittu Marokon ja EU:n välinen rikollinen kalastussopimus umpeutuu vuoden 2011 alussa. Sopimusta solmittessa vain Ruotsi äänesti sitä vastaan, Suomi äänesti tyhjää. Varmaankin aivan pikapuoliin alkaa neuvottelut sopimuksen uusimisesta. Nyt jos koskaan on otollinen aika jälleen vaatia saharawikansalle vapautta ja itsemääräämisoikeutta.

Epäeettistä ja moraalitonta

Marokko on jatkuvasti kieltäytynyt noudattamasta YK:n päätöslauselmia ja allekirjoittamia sopimuksia. Se ei hellitä otettaan Länsi-Saharasta ja jatkaa siirtomaavallan perintöä miehittämillään alueilla.

Näin se uhmaa yli 100:aa YK:n päätöslauselmaa, jotka vaativat itsemääräämisoikeutta saharawikansalle.

Länsi-Saharan luonnonvarojen hyväksikäyttö kuu-

lematta saharaweita on epäeettistä ja moraalitonta. Lisäksi se vaarantaa YK:n pyrkimykset konfliktin rauhanomaiseen ratkaisemiseen. Tästä huolimatta EU antaa eurooppalaisten veronmaksajien rahoja Marokon hallitukselle päästykseen Länsi-Saharan aluevesille – luonnollisesti kysymättä saharaweilta mitään.

Ajoverkoilla kalastaminen on kielletty Välimerellä, mutta siitä huolimatta Marokossa kalastetaan jopa 14 kilometrin pituisilla verkoilla miekkakalaa eurooppalaisille markkinoille. Marokko on vuodesta 2003 lähtien luvannut lopettaa ajo-verkkokalastuksen, mutta mitään ei ole tapahtunut.

EU:n on kannettava niin juridinen kuin moraalinenkin vastuu teoistaan ja lopettaa YK:n rauhanprosessin jarruttaminen Länsi-Saharassa. Lisäksi EU:n tulee kunnioittaa saharawien oikeutta maahansa sekä luonnonvaroihin.

EU:n on välittömästi lopetettava kalastus Länsi-Saharan vesillä!

EU:lla ja sen jäsenmailla – myös Suomella – on vastuu siirtomaavallan päättämisestä Länsi-Saharassa!

Elina Haapala

Lisätietoja: <http://www.rauhanpuolustajat.fi/lansi-sahara>

EU uhkaa eläkkeitä

Joka vanhoja muistelee sitä tikulla silmään - sanotaan. Erityisesti Suomen poliittiseen eliittiin kuuluvat, jotka olivat intohimoisesti ajamassa EU-jäsenyyttä toivovat, ettei liittymisvaihetta muisteltaisi. Mutta silläkin uhalla ja siitä syystä, että nykyisin maata johtava eliitti on samaa porukkaa, ainakin eräitten keskeisten perustelujen osalta on syytä tarkastella sitä ammottavaa ristiriitaa, joka vallitsee lupauksen ja toteutuneen - mielikuvien ja todellisuuden välillä.

Suomalaisille uskoteltiin ja enemmistö valitettavasti uskoikin, että EU tuo vakautta ja ettei taluskriisit ole enää mahdollisia. Tosiasiassa se politiikka, jonka perustalle koko EU-järjestelmä rakentuu, on johtanut kriisistä toiseen ja on nyt Kreikan, Irlannin, Portugalin, Espanjan ja jatkossa vielä muidenkin maiden syvän kriisikehityksen kautta EU-alueen laajaan katastrofiin. Kyse on pankkien ja keinottelijoiden aiheuttamasta kriisistä, joka on saanut syntyä ja kehittyä EU-järjestelmän suojeluksessa. Nyt tätä valtavaa velkaongelmaa pyritään ratkaisemaan lisävelkaa ottamalla ja säilyttämään kriisin seuraukset ja maksu niiden harteille, jotka ovat siihen vähiten syyllisiä. EU:n jäsenmaita ajetaan nyt IMF:n velkavankeuteen.

Työttömyydestä, jonka piti hävitä olemattomiin, on EU tehnyt joukkomittaista ja pysyvää. Taluskriisit ovat nakertaneet sosiaaliturvaan ja julkisiin palveluihin ammottavan aukon. Tämän kehityksen taustalla on EU:n talouspolitiikan kulmakivi, eli julkisen sektori kaventaminen, jossa Suomen hallitukset väriin katsomatta ovat kunnostautuneet kultamitalin arvoisesti.

Eläkkeet ja eläkeikä on joutunut lähes kaikissa EU-maissa hallitusten tulilinjalle. Velkakriisiä rahoitetaan eläkeläisten kustannuksella. Monissa EU-maissa hallitukset ovat saaneet vastaansa ay-liikkeen raivokkaan vastarinnan. Viimeksi Portugalissa järjestettiin yleislakko hallituksen leikkauspolitiikkaa vastaan. Sitä ennen Ranskassa, Espanjassa, Kreikassa on ollut laajaa liikehdintää leikkauksia ja eläkeheikennyksiä vastaan. Irlannissa EU:n ja IMF:n vaatimia leikkauksia vastustettiin maan historian laajimpiin kuuluvalla mielenosituksella.

EU-jäsenyyden myötä Suomessa eläkerahastot liitettiin osaksi julkista taloutta. Yli 120 miljardin euron eläkevarannot eivät siis enää ole eläkkeelle siirtyvien aikanaan ansaitsemaa palkkaa vaan ikään kuin ei kenenkään rahaa. Tämä on vaarallinen asetelma nykyisten ja tulevien eläkeläisten näkökulmasta. Ay-liikkeen tulisi Suomessa lopettaa EU-prinsessan unien veteleminen ja havahtua tosiasioiden piiriin. Ennen kuin on myöhäistä.

Arto Viitaniemi

KUVA: VEIKKO KOIVUSALO

KUVA: PEKKA LUNDBERG

Eurooppalaisen AY-toimintapäivän mielenosoitus Turun torilla.

Euroopan ammattiyhdistysväki liikkeellä – entä SAK?

Euroopan Ammattiliitosten Yhteistoimintajärjestö julisti syyskuun 29. päivän yhteiseksi toimintapäiväksi EU-valtioiden suunnittelemaa leikkauksia vastaan. Suomesta EAY:n kuluva SAK, STTK ja AKAVA. SAK huomioi kyseisen päivän siten, että lähetti n. 20 henkisen delegaation päätapahtumaan Brysseliin.

Toimintapäivä olisi mennyt Suomessa täysin näkymättömänä ohi, jollei Kriittisen Ay-verkoston (KRAY:n) aktiivit olisi ottaneet asiaa esille omilla paikkakunnillaan ja alkaneet järjestää tapahtumia vedoten paikallisjärjestöihin ja ammattiosastoihin. Tilaisuuksia järjestettiin Helsingistä Rovaniemelle asti. Kohteena oli eurooppalaisia työläisiä ja köyhiä joka puolella ahdistava uusliberalistinen leikkaus ja kurjistamispolitiikka.

Toimintapäivän erikoisuus oli, että EAY, joka on tiukasti ollut EU:n eliitin talutusnuorassa, oli tullut johtopäätökseen, että vain yhteisrintamassa voidaan taistella ylikansallista globaalia uusliberalismia vastaan.

Suomalainen virallinen ay-liike ei osallistunut varsinaisen toiminnan järjestämiseen, joka vaikeutti tapahtumien tiedottamisesta kansalaisille. Tämä on ristiriitaista toimintaa SAK:lta, joka oli itse päättämässä toimintapäivän järjestämisestä EAY:n työvaliokunnassa kesällä. EU on julistanut vuoden 2010 köyhyyden vastaisen taistelun vuodeksi. Miten se on näkynyt toimintana? SAK:lla olisi nyt ollut mahdollisuus näyttää kyntensä ja kaivaa esiin työväenliikkeen ryhdikäs solidaarisuus naftaliinista ja osoittaa tukensa niin työtätekevien, työttö-

mien, sairaiden ja köyhien syrjäytymisen estämiseksi.

EU:hun liittymisen jälkeen on suomalaisessa ay-politiikassakin ajautettu ja vaan menty mukaan selvään jäsendemokratian kaventamiseen johtavaan toimintaan. Taistelu Euroopassa jatkuu sen on myös jatkuttava tällä pohjolan perukoillakin, jotta köyhyys ja epäoikeudenmukaisuus poistuu ja tasa-arvoisen sekä inhimillisyys maailmassa kohenee. Sitä eivät edistä kerjäläisten karkotukset eivätkä turvapaikkahakemusten epäämiset.

Tässä kamppailussa ay-liikkeen roolin on oltava selvästi työväestön etujen puolesta toimiminen, ei globaalin kapitalismin kilpailukyyn pönkittäminen ja hyysääminen.

Pekka Lundgren

Suomenkin lait EU-tuomioistuimen kynnyksimättöinä

EU-tuomioistuimella on tulkintamonopoli kaikkiin EU:ssa päätettyihin lakeihin.

Se on itse ottanut sen kannan ja luonut sen oikeuskäytännön, että EU-lait ovat ensisijaisia jäsenmaiden lakeihin nähden.

Tämä tuomioistuin tulkitsee lakeja liittovaltiohennessä. Niillä tulkinnoilla se laajentaa EU:n toimivaltaa aloille, joilla jäsenvaltiot eivät ole sitä sille siirtäneet.

Tuomioistuimen tulkintamonopoli

Periaate EU-lakien ensisijaisuudesta pohjautuu tuomioistuimen 1960- ja 1970-luvuilla tekemiin päätöksiin, joiden mukaan eivät vain EU-lait vaan myös kaikki sen tekemät laintulkinnat ovat ylempiä kuin jäsenmaiden lainsäädäntö. Ensimmäinen tämän periaatteen mukainen tapaus (Costa vastaan Enel) on vuodelta 1964.

Seuraava tuomioistuimen päätös (Internationale Handelsgesellschaft) on vuodelta 1970, ja sen mukaan *"yhteisön toimenpiteen lainvoimaisuuteen tai sen vaikutukseen jäsenvaltion sisässä eivät voi vaikuttaa sellaiset väitteet, että se on vastoin joko sen jäsenmaan perustuslakiin kirjattuja perusoikeuksia tai kansallisen perustuslaillisen rakenteen periaatteita"*.

Siltä pohjalta Suomen oli hyväksyttävä yhteisön lakien ensisijaisuus omiin lakeihimme nähden ehtona EY-jäsenyydelle.

Lissabonin sopimuksen savuverho

Siihen EU:n perustuslakiesitykseen, jonka Ranskan ja Hollannin kansat hylkäsivät, ensisijaisuus oli kirjattu avoimesti omaksi artiklakseen seuraavalla tavalla: *"Tämä perustuslaki sekä lainsäädäntö, jota unionin toimielimet antavat käyttäessään sille annettua toimivaltaa, ovat ensisijaisia jäsenvaltioiden oikeuteen nähden."* Artiklaa perusteltiin niin, ettei se mitään

muuta; että niin se on aina ollut.

Lissabonin sopimuksesta tämä artikla jätettiin pois tekstistä perustuslain kansallisten hyväksymismenettelyjen helpottamiseksi. Kun asia on EU-tuomioistuimen tulkinnan mukaan niin ilmeistä, että se on kirjoitettu perustuslakiin, artikla voitiin jättää pois sen vaikutelman synnyttämiseksi, että asia ei ole niin. Asiasta kuitenkin muistutettiin liittämällä perustuslakiin ei-lainvoimainen julistus: *"Euroopan unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan perussopimukset ja unionin niiden perusteella antama lainsäädäntö ovat ensisijaisia jäsenvaltioiden oikeuteen nähden mainituksa oikeuskäytännössä määriteltujen edellytysten mukaisesti"*. Tässä sanotaan avoimesti, että jäsenvaltiot eivät ole päättäneet lakivalan luovuttamisesta, vaan tuomioistuin on vakiinnut

tanut käytännön omilla päätöksillään.

Vanhasen hallitus esitti omissa perustuslain hyväksymisperusteluissaan asiasta vielä pitemmälle menevän tulkinnan: jos ovat vastakkain EU:n tahto ja Suomen tahto, suomalaisten virkamiesten pitää panna ensisijaisesti toimeen EU:n tahto: *"Unionioikeuden normin ja kansallisen oikeuden normin välisessä ristiriitatilanteessa lainsoveltajalla on velvollisuus turvata unionioikeuden tehokkuus ja tarvittaessa jättää viran puolesta soveltamatta kansallisen oikeuden normia, sen säädöshierarkkisesta tasosta riippumatta."* Näin hallitus teki Suomen valtion virkamiehistä meille vieraan tahdon toteuttajia omassa maassamme.

Lakivallankaappaus

Tulkintaoikeuden kautta EU:ssa ylimpänä ja viimeimpänä lainsäätäjänä toimii ja epäsuoraa lainsä-

us. Jos eläisi, neuvostotoveri Lev Trotski olisi ylpeä komission osoittaessa hänen jatkuvan vallankumouksen teorian toimivan käytännössä.

Päätös liittyi juttuun, jossa kantajana oli Euroopan komissio, jota Euroopan Parlamentti tuki; europarlamenttihan tukee aina kaikkea, millä pyritään lisäämään yhteisöllistä valtaa. Vastajana oli jäsenvaltioita edustava neuvosto. Kanteen pohjana oli neuvoston puittepäätös, jonka jäsenmaat olivat tehneet yhteisestä toimintatavasta suhteessa tiettyjen EU:ssa tehtyjen ympäristölakien rikkomiseen. Rangaistusseuraamukset neuvosto oli jättänyt kansalliseen toimivaltaan päätettäväksi jäsenmaiden parlamenteissa.

Komissio ja parlamentti älähtivät: väärin säädetty. Komissio ja parlamentti väittivät, että komissiolla – ja sitä kautta parlamentilla – oli ympäristötoimivaltaa ja oikeus sen perusteella päättää rikosten rangaistuksista.

Silloinen EY-tuomioistuin oli komission ja parlamentin (ja Belgian, Italian, Itävallan ja Luxemburgin) kannalla. Se päätti, että vaikka yleissäännön mukaan rikoslaki ja rikosoikeudenkäyntitapa eivät kuulu yhteisön toimivaltaan, *"se ei kuitenkaan estä yhteisön lainsäädännöllä... toimeen pantamasta toimia, joilla on yhteys jäsenvaltioiden rikoslainsäädäntöön... taa-takseen sen, että hyväksytyt säännöt... ovat täysin tehokkaita"*.

Yksitoista jäsenmaata, mukaan luettuna suuret maat Saksa, Ranska ja Englanti ja pieni Suomikin, halusivat säilyttää rikosten rangaistukset kansallisessa toimivallassa. Jos asiaa olisi päätetty lakien säätämisen järjestyksessä, komission kantaa ei olisi ikinä hyväksytty.

EY-tuomioistuin päätti kaapata rangaistusvaltaa unionille, eikä jäsenmaiden enemmistöllä ollut paikkaa, mihin siitä valittua.

Esko Seppänen

däntövaltaa käyttää tuomioistuin.

Se on tulkinnoillaan ulottanut EU:n toimivallan aloille, joilla jäsenvaltiot eivät ole sitä sille luovuttaneet. Kun periaatteessa EU:n toimivallan kasvattaminen aina vaatii jäsenmaiden yksimielisyyden, käytännössä tuomioistuin voi siirtää lisää valtaa unionille vastoin jäsenmaiden enemmistönkin kantaa.

Se kävi ilmi, kun EU:lle kaapattiin lakivaltaa valtioiden itsenäisyyden näkökulmasta olennaisessa asiassa: oikeudessa päättää itse rikosten rangaistuksista kansallisen oikeustajun mukaan.

Vastoin jäsenmaiden kantaa

Kyseinen tuomioistuimen päätös (13.9.2005) on jäänyt Suomen oikeusoppineilta vaille tarpeellista huomiota ja kritiikkiä. Kyseessä oli komission toimeenpanema lakivallankaappaus, josta on tullut jatkuva vallankumo-

EU – virheellistä politiikkaa

Eduskuntavaalit lähes-tyvät. Puolueilla – Perussuomalaisia lukuun ottamatta – on vaikeuksia. Suuri huolenaihe perinteisillä valtapuolueilla tuntuu olevan Perussuomalaisten mahtava gallupmenestys. Sen taustalla on edelleen jatkuva huoli EMU-maiden pakottavasta tarpeesta pyrkiä pelastamaan erityisesti euro. Mitään muita asiakysymyksiä eivät juuri muutkaan ole pystyneet nostamaan esiin. Onko siis EU:n toiminta eri asioissa tosiaan niin hyvää vai eikö ole korrektia esittää kritiikkiä sen ajamista ja harjoittamasta politiikasta?

Vastoin omia peruskirjojaan ovat euromaat ryhtyneet keskinäiseen tukitoimintaan rahajärjestelmän pelastamiseksi tai oikeammin sanottuna ahneiden koronkiskureiden voittojen turvaamiseksi. Rahaunionin eli yhteisen euro-alueen sanottiin tuovan turvaa yksittäisille jäsenmaille.

Tapahtumat Kreikassa ovat osoittaneet, että myös innokkaana yhteiseen rahaan pyrkineen maan on ollut mahdollista aiheuttaa ikioma kriisi, joka heilauttaa koko rahanunionia. Sielläkin tietysti vastuunkantajien pitäisi löytyä poliittisesta eliitistä ja rahamaailmasta, mutta näyttää siltä, että laskun maksajiksi ollaan panemassa tavallinen veronmaksaja. Kreikka on rahaliiton jäsen. Sen budjettivaje ylittää moninkertaisesti rahaliiton hyväksymän rajan. Mitä EU tässä tilanteessa tekee? Rahoittaa Kreikan valtion miljardien lainavastuut. Tämän hetken ratkaisu näyttää olevan se, että tuetaan Kreikan poliittista eliittiä sen pyrkimyksissä kurittaa kreikkalaisia, jotka ikävästi pullikoivat maksumiehen osaan vastaan.

Samanlaisen kohtalon on saanut EU:n ulkopuolinen maa Islanti. Kun Islantilainen pankki sai hyväuskoiset maat tai niiden kansalaiset sijoittamaan varojaan pankkiin tai sen osakkeisiin kävi ohraisesti finanssikriisin iskiesä. Hätäpäissään Islanti jät-

ti anomuksen päästäkseen Euroopan unioniin! Kansalaiset tukivat mielipidemittausten mukaan jäsenyyttä. Heille selitettiin – aivan kuten meille aikanaan – kuinka EU:n jäsenyys tuo vaurautta ja vakautta talouteen.

Irlannissa pankit ovat romahtamassa. Nyt on koottu uusi tukirahasto Irlannin pelastamiseksi. Sen takuupotti on noin 85 miljardia euroa, josta suomen osuus olisi vajaa miljardi. Nyt kun vuoroon on tullut Irlanti Euroopan unionin kannatus on Islanninakin romahtanut. Markkinavoimat ovat ottaneet niskalenkin EMU:sta. Irlannin valtion budjettivaje on 30% kun se rahaliiton kriteereiden mukaan saisi olla 3%.

Mitä sitten? Seuraava potilas on jo valmiina eli Portugali. Kuinka pitkälle politi-

sen eliitin rahkeet riittävät kun autettavien lukumäärä uhkaa edelleen nousta. Portugali ei jääne viimeiseksi koska EMU:n eli EU:n rahaliiton perustamisvaiheessa sovittujen kriteereiden rikkojia on runsain määrin jäljellä. Espanjalla on ongelmia samoin Italian velka lieenee rahaliiton maiden suurin. Eikä kuivin jaloin ole selviämässä edes Ranska tai Saksakaan.

Euroopan unionin keskeinen poliittinen idea on vapaakauppa. Jos tarkastelee unionin toiminnan eri lohkoja ne palautuvat kaikki samaan ajatukseen markkinoiden vapaudesta ja kaikenlaisten kaupan esteiden poistamisesta, kaiken kaupallistamiseen ja kilpailuttamiseen ja jopa tässä yhteydessä ihmisten arvon mittaamiseen rahassa. Ei ihme, jos ihmiset eivät ole innoissaan!

Edellä kuvattu toiminta tunnetaan myös - nyt jo pahamaineisella - nimellä uusliberalismi. USA:sta liikkeelle lähtenyt finanssimyllerrys on aiheuttamassa laman myös Euroopassa ja tämä kapitalismin kriisi on syöksemässä myös miljoonia työntekijöitä ahdinkoon.

Mikä on EU:n vastaus kriisiin. En ole havainnut ainuttakaan puheenvuoroa, jossa olisi vaadittu uudelleen arviota tiestä jota on kuljettu. Ei merkkiäkään uudesta ajattelusta, joka perustuisi muihin arvoihin. Kaiken huippuna on se, että laman kustannukset pyritään sujuvasti siirtämään tavallisten ihmisten ja palkansaajien maksettavaksi. Puhutaan maltillisesta palkkalinjasta 0 -ratkaisuihin eli palkkojen alentamisesta. Samaan aikaan

ajaudutaan leikkaamaan ihmisten peruspalveluita ja eläkkeitä. Rikkaiden ja yritysten verotusta kevennetään edelleen uusliberalismin oppien mukaan.

Euroopan unioniko vaatii tällaista politiikkaa? Väärästä politiikasta voi syyttää pelkästään Suomen hallitusta. Irlannin apupaketin käsittelyn yhteydessä valtiovarainministeri Katainen ja muut ministerit ovat syyllistyneet aliarvoiseen uhkailuun ja pelotteluun. Jos emme tue Irlantia yritykset kaatuvat, tulee työttömyyttä ja suomalainen hyvinvointivaltio romahtaa! Herrat ja rouvat kuvittelevat pelastavansa kapitalismin perustuvan järjestelmän tukemalla väärinkäytöksiä ja suoranaista keinottelua, rikkaiden rikastumista ja velkojen työntämistä tavallisen palkansaajan maksettavaksi.

Mitä me tästä opimme? Euroopan unioni ei ole elinkelppinen. Liian monet intressit ovat ristiriitaisia eivätkä perustu kansalaisten tahtoon. Kehitys osoittaa, että EU:n piirissä elää voimakkaana pyrkimys rakentaa tulevaisuuttaan oman edun tavoitteluun. Se rakentaa valtiota, joka valmistautuu kansainvälisen yhteisvastuun asemesta keskinäiseen kilpailuun. Se pakottaa EU:n alueella eri maiden työntekijät kilpailemaan keskenään vähenevistä työpaikoista. Se koettaa murentaa ay-liikkeen vuosikymmenten saavutuksia. Sen arvot ovat kaupallisuuteen ja voitontavoitteluun perustuvia.

Euroopan unioni on antanut jäsenmailleen talouspoliittisia ohjeita ja suoranaisia määräyksiä. Se merkitsee pakkoa julkisen talouden supistamiseen ja kaiken kaupallistamiseen ja kilpailuttamiseen. Syntyy siis vain yhden totuuden politiikkaa.

Juhani Lilja

Kenelle ihmis-oikeudet kuuluvat?

Muutos tuli niin hiljaa, ettei kukaan meistä kuulut sitä. Vielä hetki sitten suomalaiset olivat köyhä siirtotyöläiskansa, joka lähetti lapsiaan ympäri maailmaa leveämmän leivän perään. Nyt virta on vaihtanut suuntaa. Melkein huomaamatta on takapihoillemme noussut kirjava ja kansainvälinen siirtotyöleiri. He ovat täällä, koska suomalaisittain kelvottoman pieni palkka on enemmän kuin kotimaa voi tarjota. He rakentavat talojamme, siivoavat katujamme, tiskaavat suomalaisravintoloiden keittiöissä ja tanssivat paljeteissa tangon ympärillä.

Kukaan ei tiedä, paljonko heitä on. Pelkästään rakennusalan uskotaan työllistävän vuosittain noin 30 000 vierastyöläistä. Tulijoissa on perinteisiä maahanmuuttajia, mutta paljon enemmän heitä, jotka viipyvät vain joitakin viikkoja tai kuukausia.

Euroopan unionin vapaan liikkuvuuden periaate, liikenteen nopeutuminen ja kommunikaatioteknologian kehitys ovat luoneet uuden siirtolaisuuden muodon. Enää ei matkusteta Amerikkaan rakentamaan uutta elämää, vaan maata voidaan vaihtaa useita kertoja vuodessa, työstä kotiin lomalle ja sitten takaisin töihin, joko samaan tai kokonaan toiseen paikkaan. Liikkuminen EU-maasta toiseen on monille yhtä arkista kuin junamatka Porista Tampereelle.

Valitettavasti viranomaisjärjestelmämme ei ole pysynyt tahdissa. Vaikka ihmiset viettävät yhä pitempiä aikoja ulkomailla, suurin osa sosiaaliturvasta, hyvinvointipalveluista ja perusoikeuksista sidotaan edelleen kansalaisuuteen. Ilman niitä on siirtolainen altis riistolle ja hyväksikäytölle.

Kun EU-kansalaisen liikkumisen ehtona on kyky itsensä elättämiseen ja siirtotyöläisen työmarkkina-asema on heikko, nämä yhdessä johtavat vapauden kaventumiseen vain rikkaiden etuoikeudeksi. Köyhät muuttavat EU:ssakin puolilaillisesti ja työllistyvät usein harmaalle sektorille, myös Suomessa.

Olisiko se sitten niin hankalaa ulottaa ainakin perustavimmat palvelut ja oikeudet kaikille tarvitseville? Se kun näyttää olevan ainoa keino huolehtia YK:n ihmisoikeusjulistuksen toteutumisesta Suomen maa-perällä jatkossakin.

Monien mielestä palvelujen avaaminen kaataisi hyvinvointivaltion, että sosiaaliturvaturistien vyöryä ei hallitsisi kukaan. Samalla tavoin vastustettiin aikoinaan muutto-oikeutta kunnasta toiseen, jo kuntarajan ylittämisestä saattoi ropsahtaa sakko. Maan sisäisen liikkuvuuden vapauttaminen on toki ollut pitkä ja hankala, mutta loppupeleissä varsin onnistunut uudistus.

Siten en usko, että yhteiskunta romahtaisi siirtotyöläisten aseman turvaamiseen. Suomen palvelujärjestelmä on hyvää Euroopan keskitasoa, ei ylivoimainen vetovoimatekijä.

Uudistuksen suurin kärsijä olisikin sellainen elinkeinoelämä, joka nyt hyötyy ulkomaisten työntekijöiden haavoittuvasta asemasta. Näiden hämäräyristysten tappioita en liiemmin jää suremaan.

Anna Kontula

L U K I J O I L T A

Eurovallan vahtikoirat palkittiin

Toimittaja Helena Petäistö sai Suomen Kuvalehden journalistipalkinnon. Saman palkinnon nappasi myös Hesarin väistyvä päätoimittaja Janne Virkkunen. Petäistö tunnetaan televisiosta MTV3:n Eurooppa-toimittajana, "jolle Euroopan ytimen suljetuimmatkin ovet aukeavat" (keskipohjanmaa 9.12.2010).

Petäistön koulutus ja tausta on bisnesmaailmasta. Tuolla auktoriteetilla hän ilmoittaa Keskipohjanmaan haastattelussa, että euron kaatuminen tulisi vielä kalliimmaksi. Niinpä "kriisiraorteistaan palkintoperusteissa kiiteltä Helena Petäistö ei pelkää euron häviämistä".

Kenelle kaatuminen tulisi vielä kalliimmaksi kuin euron tukimiljarit ja talousongelmat? Tuota Petäistö ei kerro eikä perustele mitenkään muutenkaan arvovaltaista heittoaan.

Voi hyvin arvata, että euroeliitille kaatuminen tulisi poliittisesti vielä kalliimmaksi kuin nykyinen kansan kepittäminen. Valta menisi monelta. Kaatuminen toisi mieleen varmaan senkin, että esimerkiksi

Suomessa koko valuuttaan mentiin valehdellen ja laitomasti. Kenties joku jo alkaisi vaatia rikollisia tilille. Joten euro ei kaadu. Eliitti puolustaa valtaansa kaikin keinoin ja keinoja nykyisin riittää, tärkeimpänä journalismi.

Helena Petäistö puhui haastattelussa myös vallan vahtikoirista. Sellaiseksi hän itsekin ilmoittautuu jo mainitulla kannanotollaan eurosta. Vallan vahtikoirat eli journalistit vahtivat, että nykyinen meno voisi jat-

lassa. Kuvaavaa oli, että kun viime eurovaaleissa Englannin itsenäisyyspuolue sai toiseksi eniten ääniä, niin ei näiltä vallan vahtikoirilta tahtonut millään tulla suusta ulos edes puolueen nimeä. Se oli kuin kuuma peruna. Suomen sisällä Englannin itsenäisyyspuolueen menestyminen jäi toimittajilta, vallan vahtikoirilta, lähes kokonaan huomaamatta. Vaikeneminen on usein tehokkainta journalismia.

Mauri Nygård

V E U : n H A L L I T U S

Puheenjohtaja

Olli Salin, (09) 3104 3816, olli.salin@hel.fi

Varapuheenjohtaja

Thomas Wallgren, puh. k.(09) 241 3236, thomas.wallgren@helsinki.fi

Jäsenet

Magdalena Brunberg, 050 539 5087, magdalena@pp.inet.fi

Antti Holopainen, 0400 417 390, Antti.holopainen@a-klinikka.fi

Pekka Lundgren, 050 531 7763, pekka@hotmail.com

Stig Lång, 050 410 0139, stiglang84@hotmail.com

Mauri Nygård, 0400 540 678, mnyg@pp.kpnet.fi

Jyrki Yrttiaho, 050 553 6349, jyrki.yrttiaho@eduskunta.fi

Varajäsenet

Päivi Eskola, 040 707 7977, paivie@nic.fi

Elina Haapala, 040 700 0715, elina.haapala@pp.inet.fi

Eero Kinare, 050 308 1533, eero.kinare@kotinet.com

Noora Ojala, 045 673 0713, noora.ojala@gmail.com

Pääsihteeri

Jussi Lilja, 0400 722 706, jussi.lilja@iki.fi

Toimisto

(09) 682 3422, veu@co.inet.fi

Tutkimus: Suomalaisnuoret eivät kannata Euroopan yhdentymistä

Jyväskylän yliopiston Koulutuksen tutkimuslaitos yhteistyössä opetusministeriön kanssa Suomessa toteutti kansainvälisen *Nuorten yhteiskunnallisen osaamisen, osallistumisen ja asenteiden tutkimuksen*. Kyse on International Civic and Citizenship Education Study (ICCS) -hankkeesta. Sen on organisoinut kansainvälinen koulusaavutuksia selvittävä järjestö IEA (International Association for the Evaluation of Educational Achievement). Tävoitteena on selvittää, millaiset valmiudet nuorilla on omaksua ja sitoutua aktiivisen kansalaisen rooliin 21. vuosisadan yhteiskunnassa.

Tutkimus tehtiin yhteensä 38 maassa, joista 24 oli Euroopan maita.

Sekä kansainväliset että Suomen tulokset julkistettiin marraskuun lopulla. Tutkimukseen osallistui keväällä 2009 Suomessa 3307 peruskoulun 8. luokan op-

pilasta 176 koulusta ja 2295 opettajaa. Lisäksi tietoja kerättiin myös koulujen rehtoreilta.

Suomalaisnuoret kokevat vahvasti olevansa eurooppalaisia, mutta eivät kannata Euroopan poliittista yhdentymistä. Eurooppalaisessa vertailussa suomalaiskoululaisten EU-tiedot ovat varsin hyvät. Nuoret kokevat voivansa vaikuttaa heille tärkeiden ongelmien ratkaisemiseen omien verkostojensa kautta. Poliittisesti nuoret ovat valmiita protestoimaan ostoboikotein, yleisönosastokirjoituksin sekä rintamerkein ja t-paidoin.

Suomalaisnuorilla on vahvimpiin kuuluva eurooppalainen identiteetti, vahvin eurooppalainen identiteetti on italialaisilla ja heikoin latvialaisilla nuorilla. Kahdeksaluokkalaistamme 97 % kokee itsensä eurooppalaiseksi ja 95 % on ylpeä siitä, että asuu Euroopassa.

Sen sijaan suomalaisnuoret suhtautuvat tutkituista maista negatiivisimmin Euroopan poliittiseen yhdentymiseen. Suomalaisnuoret haluavat selvästi pitää kiinni Suomen oikeuksista päättää omista asioistaan, omasta eduskunnasta ja presidentistä. Poliittista yhdentymistä huomattavasti myönteisemmin nuoret suhtautuvat Euroopan taloudelliseen yhdentymiseen ja kansalaisten vapaaseen liikkuvuuteen Euroopassa.

Suomalaisnuorten yhteiskunnalliset tiedot ovat 38 osallistujamaan huippua. Suomalaisnuorten EU-tiedot eivät kuitenkaan ole aivan yhtä hyvät. Suomalaisnuoret osasivat vastata selvästi eurooppalaisten oppilaiden keskiarvoa paremmin useimpiin EU:n lakeja ja toimintalinjoja sekä valua koskeviin kysymyksiin. Sen sijaan tiedot EU:n organisaatiosta ja institu-

utioista jäivät Euroopan maiden keskitasolle.

Suomalaisnuorista vain 33 % tiesi, että eurooppalaiset äänestäjät valitsevat europarlamentaarikot, 36 % ettei euro ole kaikkien EU-maiden virallinen rahayksikkö, 45 % kuinka monta jäsenmaata EU:ssa on kymmenen maan tarkkuudella ja 30 % että EU:n jäsenyysehtona on demokraattisuus.

Suomalaisnuorista yli 60 % katsoo, että heidän ikänsä nuoret voivansa vaikuttaa tärkeiksi kokemiensa ongelmien ratkaisemiseen internet- ja ystävyysverkostojensa sekä oppilaskuntatoiminnan kautta. Yli 50 % arvelee voivansa vaikuttaa myös omilla elämäntavoillaan, osallistumalla internet-vetoomuksiin, kirjoittamalla mielipidekirjoituksia verkkoon tai lehtien yleisönosastoon.

Suomalaisnuorten valmius poliittiseen protestoin-

tiin on lähellä osallistujamaiden keskitasoa. Kahdeksaluokkalaista 65 % olisi valmiita protestoimaan poliittisesti ostoboikotein, 62 % kirjoittamalla sanomalehden yleisönosastoon ja 56 % käyttämällä mielipiteen ilmaisevaa rintamerkkiä tai t-paitaa. Suomalaisnuoret ovat selvästi kansainvälistä keskiarvoa valmiimpia protestoimaan näillä kolmella tavalla, mutta esimerkiksi rauhanomaisiin mielenosoituksiin suomalaiset ovat valmiit osallistumaan selvästi keskimääräistä vähemmän. Suomalaisnuoret eivät myöskään ole valmiita käyttämään radikaaleja protestointikeinoja, kuten julkisten rakennusten valtaamista (14 %), liikenteen tukkimista (17 %) ja iskulauseiden maalaamista seiniin (23 %).

Tutkimuksen Suomen verkkosivut, julkistettu raportti, osallistujamaat ja tärkein grafiikka löytyvät osoitteesta: <http://ktl.jyu.fi/ktl/iccs>

Kansainväliset ICCS-sivut ja raportit: <http://iccs.acer.edu.au/>

Miksi kannattaa olla VEU:n jäsen?

Vaihtoehto EU:lle Tiedotuskeskus ry välittää kriittistä tietoa EU-politiikan vaikutuksista ja tarjoaa kansalaisille hyvän toimintafoorumin.

Koska EU-ratkaisut ovat puhtaasti poliittisia, viimei-

nen sana on oltava meillä itsellämme.

Haluamme päätösvallan säilyvän kansalaisilla. Tävoitteemme on liittovaltiokehityksen pysäyttäminen - ja Suomi irti EU:sta!

Jos et ole jäsen, liity nyt!

Ilmoita maksuasi riittävät yhteystietosi, jotta posti tulee varmasti perille.

Jäsenmaksuun kuuluu VAIHTOEHTO-lehden vuosikerta!

Ilmoita nimesi osoitteesi ja mahdolliset muut yhte-

ystietosi e-maililla oheisen linkin kautta: veu@co.inet.fi

Haluatko mukaan aktiiviseen toimintaan?

VEU on mukana mm. Soiaalifoorumissa ja lisäksi

VEU järjestää omia tapahtumia. Näihin kaikkiin tarvitaan käytännön tekijöitä. Ilmoittaudu toimistoon puhelimitse, sähköpostilla tai kirjeitse niin saat tietoa seuraavista tapahtumista joissa voit olla mukana.

Jäsenmaksut:

Henkilöjäsen 17 euroa/vuosi, sisältää Vaihtoehto-lehden vuosikerran

Työtön/opiskelija 8,50 euroa/vuosi, sisältää Vaihtoehto-lehden vuosikerran

Perhejäsenmaksu 34 euroa/vuosi, sisältää Vaihtoehto-lehden vuosikerran

Jäsenmaksutilimme: Sampo 800015-926663

Ilmoita osoitetietosi mielellään erikseen kirjeellä, e-maililla tai puhelimitse.

Jos haluat VEU:n tiedottavan tapahtumista ja toiminnasta Sinulle sähköpostitse ilmoita oma s-posti-osoitteesi VEULle: veu@co.inet.fi

Saajan tilinumero, saaja Mottagarens kontonummer, mottagare		TILISIIRTO GIRERING		KUITTI KVITTO	
Sampo 800015-926663		Jäsenmaksu, sis.lehden	17 €	Saaja ja maksaja Mottagare och betalare	
Vaihtoehto EU:lle Tiedotuskeskus ry		Opiskelijat, työttömät	8,50 €		
Mäkelänkatu 15		Perhejäsenmaksu	34 €		
00550 Helsinki		Kannatusmaksu			
		Huom! Kirjoita selvästi nimi, osoite, maksulaji, summa sekä vuosi			
Maksaja Betalare		Viesti Meddelande			
Allekirjoitus Underskrift		Vitenumero referensnummer		Vitenumero Referensnummer	
Tilitä n:o Från konto nr		Eräpäivä Förfalldag		€	
				€	
				Tilitä n:o Till konto nr	
				Tilitä n:o Från konto nr	